

NEWSLETTER PRAWA PODATKOWEGO CZERWIEC 2024

Zespół prawników praktyki prawa podatkowego w kancelarii SPCG świadczy usługi w zakresie kompleksowego doradztwa podatkowego. Sporządzamy opinie prawne w przedmiocie wykładni i stosowania przepisów prawa podatkowego. Oferujemy pomoc prawną na wszystkich etapach postępowań związanych ze zobowiązaniami podatkowymi, w tym również w postępowaniach sądoadministracyjnych.

Na bieżąco analizujemy zmiany w uregulowaniach prawnych z zakresu prawa podatkowego oraz orzecznictwo i interpretacje podatkowe. Śledzimy też przebieg prac legislacyjnych dotyczących przepisów prawa podatkowego.

W niniejszym opracowaniu prezentujemy wybrane przez nas orzecznictwo sądów administracyjnych oraz interpretacje podatkowe, a także informacje o ważniejszych wprowadzonych lub planowanych zmianach w przepisach podatkowych.

Archiwum newsletterów dostępne jest pod linkiem: <https://spcg.pl/newsletter/>

Zapraszamy również na łamy naszego bloga, na których na bieżąco podejmujemy się interpretacji przepisów prawa, przede wszystkim z perspektywy przedsiębiorców. <https://spcqblog.pl/>

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

- Spółka ma prawo zaliczyć w koszty podatkowe wydatek, który poniosła za swojego podwykonawcę.
- Podatek wykazany na fakturze VAT od dostawcy, którego zasadność odliczenia zakwestionował organ podatkowy – tzw. nieodliczony VAT, nie jest kosztem uzyskania przychodu w CIT.

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

- Nie ma obowiązku korygowania do zera wystawionych przedwcześnie faktur VAT.

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

- Wypłata świadczeń na rzecz beneficjentów fundacji rodzinnej będących jej fundatorami może być częściowo opodatkowana PIT.

PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI

- Spółka w likwidacji nie prowadząca działalności gospodarczej nie płaci podatku od nieruchomości od budowli, a w odniesieniu do gruntów i budynków może zastosować niższą stawkę.

PRAWO PRZEDSIĘBIORCÓW

- Oddział zagranicznej firmy to nie mikroprzedsiębiorca

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

- Pisma w sprawie WIS, WIA, WIP i WIT od 1 lipca wyłącznie w formie elektronicznej
- Nowe obowiązki dla sprzedających przez Internet i platform internetowych
- Projekt ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - katalog budowli w załączniku do ustawy

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE. PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

Spółka ma prawo zaliczyć w koszty podatkowe wydatek, który poniosła za swojego podwykonawcę – wyrok WSA w Gdańsku z dnia 29 maja 2024 r., sygn. akt I SA/Gd 231/24.

WSA w Gdańsku orzekł, iż spółka ma prawo zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów, zgodnie z art. 15 ust. 1 uCIT, koszty naprawy koniecznej po szkodzie, do której doszło z winy jej podwykonawcy.

Jak wynika ze stanu faktycznego, spółka – podatnik świadczy usługi związane z utrzymaniem i remontami dróg kolejowych. Podczas wykonywania usługi naprawczej na rzecz kontrahenta, która była realizowana przez podwykonawcę podatnika, doszło do wypadku kolejowego i uszkodzenia elementów infrastruktury technicznej. Tor kolejowy, który został uszkodzony, został czasowo wyłączony z eksploatacji. Przyczyną wypadku było działanie podwykonawcy. Ze względu na długotrwałą współpracę z kontrahentem, spółka zawarła z nim porozumienie, w oparciu o które wykonała prace naprawcze i pokryła koszt naprawy powstałych uszkodzeń z własnych środków. Spółka nie obciążyla tymi kosztami podwykonawcy.

W ocenie spółki, wydatek ten może ona uznać za koszt podatkowy. Ma on bowiem charakter konieczny oraz pozwala na zachowanie i zabezpieczenie źródła przychodów spółki. Ze stanowiskiem tym nie zgodził się dyrektor KIS. Wskazał, iż decydując się na świadczenie usług z pomocą podwykonawcy spółka przejęła na siebie ryzyko gospodarcze związane z powierzeniem temu podmiotowi wykonania zobowiązania i ponosi odpowiedzialność za jego działania. Organ podatkowy uznał przy tym, że spółka działała nieracjonalnie, gdyż winna obciążyć podwykonawcę kosztami naprawy uszkodzenia.

Z tym stanowiskiem nie zgodził się WSA w Gdańsku, wskazując, iż działanie spółki było w pełni racjonalne – dotyczyło głównego kontrahenta spółki i miało na celu ochronę podstawowego źródła jej przychodu i kontynuowanie współpracy. Poniesiony wydatek stanowił więc dla podatnika koszt uzyskania przychodów.

Podatek wykazany na fakturze VAT od dostawcy, którego zasadność odliczenia zakwestionował organ podatkowy – tzw. nieodliczony VAT, nie jest kosztem uzyskania przychodu w CIT – wyrok NSA z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. akt II FSK 2047/23.

NSA orzekł, iż nieodliczony VAT związany z oszustwem podatkowym nie stanowi kosztu uzyskania przychodu. Nie ma przy tym znaczenia, czy udział podatnika w oszustwie był świadomy, czy też nie.

Sprawa dotyczyła spółki - podatnika, której głównym przedmiotem działalności gospodarczej jest import towarów z Azji i ich sprzedaż do polskich odbiorców.

Ponadto spółka prowadziła hurtowy obrót olejem rzepakowym. Spółka odliczyła podatek naliczony wykazany na fakturach dokumentujących zakup oleju. Organ podatkowy zakwestionował prawo spółki do odliczenia VAT z tych faktur, twierdząc, iż mamy do czynienia z łańcuchem transakcji dotkniętych oszustwem podatkowym.

Spółka wystąpiła o interpretację podatkową, gdyż chciała potwierdzić, iż zakwestionowany przez organ podatkowy podatek VAT naliczony, którego odliczenia jej odmówiono, stanowi dla niej koszt uzyskania przychodów z uCIT. Podkreśliła, iż uczestnicząc w zakwestionowanych transakcjach nie działała świadomie.

W ocenie organu interpretacyjnego, skoro spółka uczestniczyła w oszustwie podatkowym oraz nie dochowała należytej staranności, to nie ma podstaw, aby zapłacony przez nią nieodliczony VAT uznać za koszt podatkowy na podstawie art. 15 ust. 1 uCIT. Stanowisko to podtrzymały sądy administracyjne. NSA wskazał, iż składając korekty deklaracji i wpłacając zaległy podatek spółka potwierdziła, iż od początku nie miała podstaw do obniżenia podatku należnego o podatek naliczony z uwagi na wadliwość faktur VAT. Podatek ten z uwagi na oszustwo podatkowe wymagał rozliczenia jako niezasadne odliczony. Ewentualna świadomość podatnika, czy jego wina w mechanizmie oszustwa nie ma tu znaczenia.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

Nie ma obowiązku korygowania do zera wystawionych przedwcześnie faktur VAT – wyrok WSA w Krakowie z dnia 29 kwietnia 2024 r., sygn. akt I SA/Kr 225/24.

Podatnik – spółka z branży deweloperskiej złożyła wniosek do dyrektora KIS o wydanie interpretacji indywidualnej. Wskazała, iż dla realizowanych przedsięwzięć deweloperskich zakłada zamknięty mieszkaniowy rachunek powierniczy dedykowany dla wpłat od przyszłych nabywców nieruchomości. Spółka ma prawo dysponować pieniędzmi z rachunków powierniczych dopiero w momencie wypłaty przez bank środków po podpisaniu przez nabywcę umowy przenoszącej własność. W związku z obowiązkiem dokonywania przez klientów wpłat na rachunki powiernicze spółka wystawiała faktury zaliczkowe. W ocenie spółki, pomimo przedwczesnego wystawienia ww. faktur (tj. niedotrzymania 60 – dniowego terminu wskazanego w art. 106i ust. 7 uVAT) wystawionych faktur VAT nie można uznać za puste w rozumieniu art. 108 uVAT, a po stronie spółki brak jest podstaw do zapłaty wskazanego w nich podatku, gdyż nie dotyczą transakcji fikcyjnej oraz spółka nie ma obowiązku korygowania ww. faktur do zera.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG CD.

Ze stanowiskiem tym nie zgodził się dyrektor KIS. Uznał, że skoro spółka nie otrzymała zapłaty w terminie określonym w art. 106j ust. 7 pkt 2 uVAT, to przedwcześnie wystawiona przez nią faktura VAT dokumentuje zdarzenie, do którego nie doszło. W konsekwencji spółka powinna wystawić faktury korygujące w zakresie podstawy opodatkowania i kwot podatku, w przeciwnym razie będzie zobowiązana do zapłaty podatku sankcyjnego z art. 108 uVAT.

WSA w Krakowie uchylił interpretację indywidualną, orzekając, iż spółka nie musi korygować do zera faktur VAT, które dotyczą wpłat na rachunek powierniczy. Wystawienie takich faktur nie stanowi też podstawy do zapłaty wykazanego w nich podatku należnego na podstawie art. 108 uVAT.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Wypłata świadczeń na rzecz beneficjentów fundacji rodzinnej będących jej fundatorami może być częściowo opodatkowana PIT – interpretacja indywidualna dyrektora KIS z dnia 20 maja 2024 r., sygn. 0114-KDIP3-2.4011.397.2024.1.JK2.

Dyrektor KIS stanął na stanowisku, że jeżeli fundatorami fundacji rodzinnej są co najmniej dwie osoby z najbliższej rodziny, to wypłata im świadczeń jako beneficjentom jest częściowo opodatkowana PIT.

W stanie faktycznym sprawy, wnioskodawczyni jest osobą fizyczną oraz jednym z czterech fundatorów fundacji rodzinnej. Pozostałymi fundatorami są mąż wnioskodawczyni oraz dwójka ich dzieci. Beneficjentami fundacji są fundatorzy, a także zstępni fundatorów po ukończeniu przez nich 25 roku życia. Jednym z celów fundacji jest spełnienie określonych świadczeń na rzecz beneficjentów. W ocenie wnioskodawczyni, wypłata świadczeń na jej rzecz (beneficjenta będącego jednocześnie fundatorem) będzie korzystać w całości ze zwolnienia od podatku PIT, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 157 w zw. z ust. 49 uPIT.

Ze stanowiskiem tym nie zgodził się organ podatkowy. Wskazał, iż mienie wniesione do fundacji w drodze darowizny albo spadku przez małżonka, zstępnych, wstępnych lub rodzeństwo fundatora można uznać za wniesione przez tego fundatora tylko wówczas, gdy tacy darczyńcy lub spadkodawcy nie są jednocześnie pozostałymi fundatorami fundacji rodzinnej. Tym samym świadczenie dla fundatorów z zerowej grupy podatkowej będzie zwolnione z opodatkowania tylko proporcjonalnie do wniesionego przez nich mienia, a nie w całości. Oznacza to, że jeżeli np. dwóch fundatorów wniosło do fundacji po 50 proc. wkładów, to tylko połowa wypłacanego im z fundacji świadczenia będzie zwolniona z podatku PIT, a druga połowa będzie nim opodatkowana.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI

Spółka w likwidacji nie prowadząca działalności gospodarczej nie płaci podatku od nieruchomości od budowli, a w odniesieniu do gruntów i budynków może zastosować niższą stawkę – wyrok NSA z dnia 17 maja 2024 r., sygn. akt III FSK 825/22.

NSA orzekł, iż spółka w likwidacji nie prowadząca już działalności gospodarczej, nie musi płacić podatku od nieruchomości od budowli, natomiast w zakresie gruntów i budynków może zastosować niższą stawkę podatku. Musi jednak wykazać, że całkowicie zaprzestała dotychczasowej działalności, a realizowane przez nią czynności zmierzają jedynie do jej likwidacji.

Jak wynika ze stanu faktycznego, w spółce akcyjnej podjęto uchwałę o jej rozwiązaniu oraz otwarciu postępowania likwidacyjnego. Spółka zaprzestała prowadzenia faktycznej działalności gospodarczej; jedyne czynności, jakie realizowała, miały na celu wygaszenie produkcji i upłynnienie majątku. Spółka zaprzestała również dokonywania podatkowych odpisów amortyzacyjnych od posiadanych budynków i budowli. W ocenie spółki, w takiej sytuacji nie ma podstaw prawnych do obciążania jej podatkiem od nieruchomości od budowli (skoro opodatkowane są tylko budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej), a w odniesieniu do gruntów i budynków spółka nie musi płacić podatku według podwyższonych przewidzianych dla przedsiębiorców.

Ze stanowiskiem tym nie zgodził się organ podatkowy, który uznał, że spółka do momentu jej wykreślenia z KRS pozostaje przedsiębiorcą. Wskazał, iż nieruchomości spółki są ciągle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, w konsekwencji czego spełniony jest wymóg z art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

WSA w Gliwicach oraz NSA podzieliły argumentację spółki. Wskazały, iż spółka w likwidacji nie traci statusu przedsiębiorcy, jednak, jeżeli zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej, to posiadane przez nią nieruchomości nie mogą być uznane za wykorzystywane w działalności gospodarczej. Tym samym spółka jest obowiązana do zapłaty podatku od nieruchomości według stawek właściwych dla gruntów i budynków innych niż wykorzystywane do prowadzenia działalności gospodarczej oraz nie ma obowiązku płacić podatku od budowli.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PRAWO PRZEDSIĘBIORCÓW

Oddział zagranicznej firmy to nie mikroprzedsiębiorca – interpretacja indywidualna dyrektora KIS z dnia 25 kwietnia 2024 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.41.2024.1.EJ.

Dyrektor KIS wyjaśnił, iż do zagranicznej spółki działającej w Polsce w formie oddziału nie mają zastosowania przepisy ustawy - Prawo przedsiębiorców. Nie może ona zatem skorzystać z uproszczeń podatkowych przewidzianych dla mikroprzedsiębiorców.

Jak wynika ze stanu faktycznego, z wnioskiem o interpretację indywidualną wystąpił polski oddział austriackiej spółki, który świadczy swoje usługi wyłącznie na rzecz zagranicznej centrali. Realizuje w ten sposób transakcje kontrolowane, których wartość przekracza progi dokumentacyjne w art. 11k ust. 2 uCIT, co rodzi konieczność przygotowania lokalnej dokumentacji cen transferowych. W ocenie oddziału, spełnia on definicję mikroprzedsiębiorcy z art. 7 ust. 1 pkt 1 prawa przedsiębiorców, w tym warunki progowe co do przychodu netto, sumy aktywów i zatrudnienia (nie wliczając danych finansowych swojej centrali). Tym samym może on skorzystać z uproszczenia w zakresie cen transferowych dla mikroprzedsiębiorcy, tj. nie przygotowywać analizy porównawczej lub analizy zgodności.

Ze stanowiskiem tym nie zgodził się dyrektor KIS. Wskazał, iż oddział zagranicznej firmy nie może zostać uznany za mikroprzedsiębiorcę w rozumieniu prawa przedsiębiorców, gdyż przepisy tej ustawy nie mają do niego zastosowania. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 3 ustawy, zasady wykonywania działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne określają przepisy ustawy o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium RP. Tym samym oddział nie może korzystać z preferencji przewidzianych dla mikroprzedsiębiorców w ustawie – Prawo przedsiębiorców.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

Pisma w sprawie WIS, WIA, WIP i WIT wyłącznie w formie elektronicznej.

Od dnia 1 lipca 2024 r. pisma w sprawie wiążącej informacji stawkowej (WIS), wiążącej informacji akcyzowej (WIA), wiążącej informacji o pochodzeniu (WIP) i wiążącej informacji taryfowej (WIT) będzie można składać wyłącznie elektronicznie – za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym lub na portalu PUESC. Złożenie pisma w sprawie WIS, WIA, WIP i WIT w innej formie będzie nieskuteczne. Już teraz można wystąpić o te informacje tylko elektronicznie, tj. przez konto podatnika w e-Urzędzie Skarbowym (w zakresie WIS) oraz przez portal PUESC (w zakresie WIA, WIP i WIT). Po zmianie w tej formie składać się będzie również pisma w postępowaniu w II instancji (zażalenia, odwołania).

Organy podatkowe (dyrektor KIS i szef KAS) będą doręczać korespondencję elektroniczną:

- w e-Urzędzie Skarbowym – w zakresie WIS,
- na PUESC – w zakresie WIA, WIP i WIT.

Nowe obowiązki dla sprzedających przez Internet i platform internetowych.

W dniu 1 lipca 2024 r. wejdą w życie przepisy wprowadzające dyrektywę DAC7. Operatorzy platform internetowych będą mieć obowiązek przekazywania do szefa Krajowej Administracji Skarbowej informacji o sprzedających w Internecie. Pierwsze raporty za lata 2023 i 2024 będą musiały zostać przekazane do końca stycznia 2025 r. Obowiązek raportowania danych wstecz wynika z tego, że Polska spóźniła się z wdrożeniem unijnej dyrektywy, do czego była zobowiązana do końca 2022 r. Szczegółowe założenia ustawy wdrażającej dyrektywę przedstawiliśmy w marcowym wydaniu tax newslettera w zakładce nowości legislacyjne – projekt ustawy regulujący kwestię raportowania przez e-Platformy.

Projekt ustawy o podatkach i opłatach lokalnych - katalog budowli w załączniku do ustawy

MF przygotowało projekt nowelizacji ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który zakłada m.in.:

1. wprowadzenie do ustawy autonomicznej definicji pojęcia „budynek” (obiekt, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość jego użytkowania zgodnie z przeznaczeniem, wykonany z użyciem wyrobów budowlanych, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach),
2. wprowadzenie do ustawy autonomicznej definicji „budowli” bez konieczności odwoływania się do przepisów prawa budowlanego (obiekty wykonane z użyciem wyrobów budowlanych wymienione w załączniku nr 4 do ustawy, a także instalacje i urządzenia, jeżeli stanowią wraz z danym obiektem całość techniczno-użytkową),
3. obniżenie stawki podatku dla garaży w budynkach mieszkalnych (mają być one traktowane jako część mieszkania). Tym samym do opodatkowania garaży będzie stosowana stawka podatku od nieruchomości przewidziana dla budynków mieszkalnych, określona w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy,
4. wyłączenie stosowania zwolnienia z podatku od nieruchomości dla infrastruktury kolejowej w zakresie gruntów, budynków i budowli wchodzących w skład terminala towarowego.

Autor opracowania: r.pr. Sebastian Dzieciuchowicz, Associate. Nadzór merytoryczny: adw. Agnieszka Soja, Partner.

KONTAKT

Agnieszka Soja

adwokat

Partner

E: a.soja@spcq.pl

T: +48 12 427 24 24

www.spcq.pl

Siedziba Kancelarii:

ul. Jabłonowskich 8
31-114 Kraków
T: +48 12 427 24 24
E: spcq@spcq.pl

Oddział w Warszawie:

ul. Złota 59, bud. Skylight
00-120 Warszawa
T: +48 22 244 83 00
E: warszawa@spcq.pl

Oddział w Katowicach:

ul. Warszawska 10
40-006 Katowice
T: +48 32 352 19 60
E: katowice@spcq.pl

Oddział we Wrocławiu:

ul. św. Mikołaja 7
50-125 Wrocław
T: +48 71 739 55 00
E: wroclaw@spcq.pl